

Přátelský fotbalový zápas

FC KALICH - AC VATICAN

husité Vysoké nad Jizerou

katolíci Jablonec nad Jizerou

neděle 8. června 2008 od 15.00 hodin

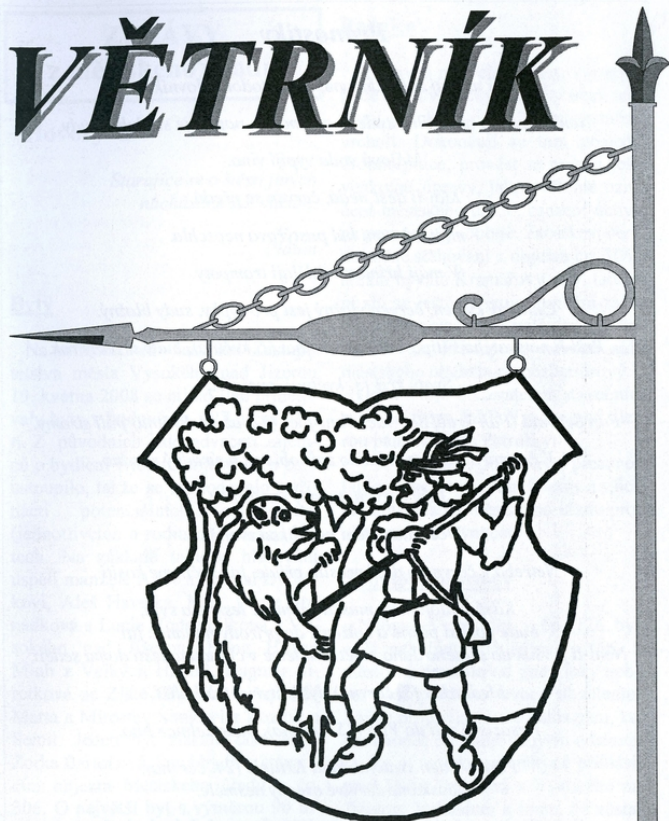
**fotbalové hřiště
ve Vysokém nad Jizerou**

Přijďte povzbudit a také se pobavit,
neboť o rivalitu a velké sportovní nasazení
nebude nouze!

Za velmi nepříznivého počasí bude zápas přeložen
a nový termín oznámen na vývěškách.

Zpravodaj MěÚ Vysoké nad Jizerou - Větrník 5-6/2008, redakce: Mgr. Alice
Sládková, náklad 450 ks, cena 10 Kč. Příspěvky zasílejte do 25. dne
sudého měsíce na MěÚ ve Vysokém nad Jizerou, PSČ 512 11.
Telefon: 481 593 118 (redakce – muzeum). Vytiskl H&H Servis 2008.

VĚTRNÍK

Květen – červen 2008

**ZPRAVODAJ MĚSTSKÉHO ÚŘADU
VE VYSOKÉM NAD JIZEROU**

Pranostiky

Je-li už máj zahradníkem, není stodo milovníkem.

Není-li květen ani příliš studený ani mokrý, naplňuje stodoly i sudy.

Májová voda vypíjí víno.

Máj-li déšť nedá, červen se předá.

V máji, aby ani hůl pastýřova neoschla.

V máji hřimoty nadělají trampoty.

Chladný květen, červen vlažný jest pro sýpky, sudy blažný.

Prší-li na svatého Filipa a Jakuba v noci (1. května), bude úrodný rok.

Svatý kříž (3. května), ovci stříž.

Pan Serboni (Pan-krác, Ser-vác, Boni-fác) (12. až 14. května) pálí stromy.

V červnu deštivo a chladno způsobí rok neúrodný snadno.

Jaký červen, takový i prosinec.

V červnu rojení nestojí za zvonění.

Netřeba v červnu o déšť prositi, přijde, jak začneme kositi.

*Když svatojánská muška pěkně se leskne a svítí,
bude počasí pěkné a můžeme do přírody na tanec jít.*

Není-li ji však do svatého Jana vidět, budeme v chladu a dešti doma sedět.

Medardův (8. června) dýšť, čtyřicet dní plíšť.

Nesází-li zeli do Víta (15. června), bude zelnice bita.

*Prší-li v den svatého Jana Křtitele (24. června),
louskáme červivé ořechy nesměle.*

Kukačka-li se před svatým Janem Křtitelem ozývá, bude dražota.

Jaké počasí na svatého Ladislava (27. června), takové jest po sedm neděl.

Na Petra a Pavla (29. června) den jasný a čistý, rok úrodný bude jistý.

Z archivu Vlastivědného muzea pro Vysoké nad Jizerou a okolí

ZPRÁVY z městského úřadu

Hovory S

*Starajíce se o štěstí jiných
nacházíme své vlastní.*

Platón

Byty

Na mimořádném zasedání Zastupitelstva města Vysokého nad Jizerou 19. května 2008 se mimo jiné přidělovaly byty v budově čp. 227 na náměstí. Z původních jedenadvaceti zájemců o bydlení v tomto objektu jich osm ustoupilo, takže se rozhodovalo o třinácti potenciálních nájemníků (jednotlivcích a rodinách) a osmi bytech. Na základě tajného hlasování uspěli manželé Alice a Michal Dvořákoví, Aleš Havelka, Mgr. Lucie Strnádková a Lucie Vodseďálková z Vysokého nad Jizerou, Hung Hoang Minh z Velkých Hamrů, Dagmar Sirotková ze Zlaté Olešnice a manželé Marta a Miroslav Šimkovi z Roztok u Semil. Jeden byt získala také Mgr. Zorka Bartoňová, která bydlí v stávajícím objektu Městského úřadu v čp. 306. O největší byt s výměrou 90 m² zatím nebyl zájem, takže ten se bude přidělovat na příštím zasedání MZ.

Stavební práce ve druhém i třetím poschodí mají být zahájeny počátkem června, byty by podle plánu měly být předány do užívání v polovině příštího roku.

Radnice

Přestavba nových prostor, v kterých bude sídlit vysoký městský úřad, tedy první poschodí v čp. 227 na náměstí, vrcholí. Dokončují se tam poslední drobné práce, provést se musejí ještě venkovní úpravy, jako světelné označení městského úřadu, osazení úchyty na prapory a podobně. Začátkem června začne stěhování z objektu čp. 306 v areálu bývalé Kramářovy vily. Obřadní síň se ještě zařizuje, funkční začne být zhruba ve druhé polovině letošního června. Přístup do nového sídla městského úřadu bude bezbariérový.

Generálním dodavatelem stavebních prací je firma P&P Vysoké nad Jizerou pana Martina Petrušky.

V souvislosti s postupným přesunem budou omezeny úřední hodiny a všichni zaměstnanci městského úřadu prosí občany o shovívavost.

Nebytové prostory

Nebytové prostory v čp. 126 byly opět nabídnuty do nájmu s tím, že město už upustilo od podmínky uchovat tam prodejnu ovoce a zeleniny. Zájem projevila pouze jedna paní, která nakonec od svého úmyslu odstoupila. Po ní se jako zájemkyně přihlásila paní Dana Tryznová z Vysokého nad Jizerou. Vzhledem k tomu, že zůstala jediná, prostory bude mít v nájmu ona.

Veřejné osvětlení

Výměna veřejného osvětlení v ulici Věnceslava Metelky ve Vysokém nad Jizerou se bude financovat z grantu

Libereckého kraje (160.000 Kč) a z rozpočtu města (200.000 Kč).

Ochranné pomůcky pro hasiče

Město získalo dotaci 96.000 Kč z Fondu požární ochrany Libereckého kraje na pořízení tří dýchacích přístrojů pro potřeby hasičů při zásazích. Žádost o příspěvek podalo město na podnět členů Sboru dobrovolných hasičů ve Vysokém nad Jizerou.

Změna v dozorčí radě

Novým členem dozorčí rady Ústavu chirurgie ruky a plastické chirurgie z řad zastupitelů byl místo pana Bedřicha Čecha, jenž odstoupil, zvolen pan Vladimír Vodsedálek, a to na mimořádném zasedání MZ 19. května 2008.

Zasedání MZ

Příští, pravidelné zasedání městského zastupitelstva se uskuteční v pondělí 9. června 2008 od 18.00 hodin v hasičské zbrojnici.

Na základě rozhovoru se starostou města připravila Alice Sládková

!Změna redakce Větrníku!

Z důvodu úspory finančních prostředků města bylo po zvážení alternativ nakonec rozhodnuto, že veškerou agendu zpravodaje Městského úřadu

ve Vysokém nad Jizerou, Větrníku, převezme od Mgr. Alice Sládkové, odborné pracovníce Vlastivědného muzea pro Vysoké nad Jizerou a okolí, paní Ivana Řehořová, vedoucí Městské knihovny ve Vysokém nad Jizerou. Mgr. Sládková se bude dále věnovat práci v muzeu společně s Michalem L. Jaklem, a to oba na plný úvazek. Paní Janě Vaváčkové, dosavadní třetí odborné pracovníce muzea a kronikáře, zůstane vedení městské kroniky. Změnu odsouhlasilo městské zastupitelstvo na svém 12. zasedání konaném 11. února 2008.

Prosím proto všechny pravidelné, příležitostné i potenciální přispěvatele, aby se v souvislosti s Větrníkem obraceli už na paní Ivanu Řehořovou – osobně, telefonicky (telefon/fax: 481 540 278), prostřednictvím e-mailu (vetrnik@vysokenadizerou.cz) nebo písemně (Městská knihovna – redakce Větrníku, 512 11 Vysoké nad Jizerou čp. 165). Počínaje číslem červenec-srpen 2008 bude městský zpravodaj připravovat ona.

Čtenáři, na které Větrník čekával v muzeu, si ho po domluvě s pracovníky muzea mohou dále vyzvedávat tam, zejména pokud jsou ve Vysokém obvykle pouze o víkendech. K zásadním změnám v distribuci nedojde, na případné dílčí úpravy budou předplatitelé předem upozorněni.

Všem dopisovatelům děkuji za spolupráci a těším se na jejich další příspěvky coby čtenářka a kolegyně.

Alice Sládková, al

OKÉNKO PODNIKATELŮ

Staronová prodejna

Po krátké trvající vnitřní rekonstrukci byla 10. března 2008 znovu otevřena prodejna potravin a zeleniny v čp. 137. Po panu Jiřím Janouškovi se novou nájemkyní prostor a majitelkou obchodu stala paní Lenka Tomíčková. Sortiment zůstal zachován, v nabídce jsou chléb, slané a sladké pečivo, mléčné a masné výrobky a uzeniny, masové, rybí a zeleninové konzervy, koření, alkoholické a nealkoholické nápoje včetně různých druhů čaje a kávy, cukrovinky, ovoce, zelenina, mražené výrobky... Rozšířil se samoobslužný prostor a v prodejně je nový chladicí box – lednice. Za pultem se střídají dosavadní prodávačka paní Lenka Nosková a paní Lenka Tomíčková. Otevřeno je od pondělí do pátku mezi 7.00 a 17.00 hodinou, v sobotu od 7.00 do 11.00 hodin; nedělní prodej byl k lítosti mnoha zákazníků zrušen.

al

ZDRAVOTNICTVÍ

Okénko Ústavu chirurgie ruky a plastické chirurgie

Ústav se ohlíží za loňským rokem

Na veřejném zasedání zastupitelstva města Vysokého nad Jizerou 14. dub-

na 2008 byl schválen rozbor hospodaření ústavu za rok 2007 a rozpočet na rok letošní. Rádi bychom vám proto také sdělili několik údajů o hospodaření, abyste si vytvořili představu o objemu naší práce.

Celkový objem nákladů i výnosů převýšil 35 milionů Kč. Jako účetní výsledek hospodaření je vykázána ztráta ve výši 95 tisíc Kč, daňový výsledek hospodaření představuje zisk 266 tisíc Kč. Hospodaření ústavu bylo za loňský rok vyrovnané, plánovaný rozpočet 34,6 milionu Kč byl naplněn. Většina příjmů za zdravotní péči pochází ze zdravotního pojištění, pouze 1,6 % příjmů za zdravotní péči je za placené výkony. Výsledky jsou zatím pouze předběžné, protože nejsou doručena vyúčtování péče od zdravotních pojišťoven za rok 2007.

Na 52 lůžkách se vystřídal 3059 pacientů (v roce 2006 to bylo 2910), tzn. že obloženost, tedy poměr využitých lůžek k jejich celkovému stavu, se dostala na 87,45 % (v roce 2006 činila 84,10 %). Využití lůžek je vysoké, celorepublikový průměr 73 % přesahujeme o mnoho procent. Pacienti se u nás velmi rychle střídají, průměrná délka hospitalizace byla 4,73 dne (v roce 2006 dosáhla 4,79 dne). Celorepublikový průměr u délky hospitalizace přesahuje 7 dní. Náklady na jeden ošetřovací den se vyšplhaly na 2.451,41 Kč (v roce 2006 představovaly 2.386,11 Kč). Náklady vzrůstají především kvůli cenám energií a dále v loňském druhém pololetí došlo k významnému nárůstu cen potravin. Ambulanci navštívilo 18 477 pacientů (v roce 2006 jich bylo 18 313).

5

O pacienty a provoz se stará 60 zaměstnanců. Z nich 10 je vysokoškolsky vzdělaných, 35 má střední vzdělání a 15 pracuje v dělnických profesích. Těší nás, že většina našich zaměstnanců tvoří stálý pracovní kolektiv. Čtyřicet pracovníků je v ústavu zaměstnáno déle než 10 let. Stabilní situace je znát na dobrých výsledcích v léčebném, rehabilitačním i ošetrovatelském procesu, o čemž svědčí například dobře se rozvíjející činnost specializovaných poraden. Máme radost z toho, že jsme jedním z největších zaměstnavatelů ve Vysokém a můžeme dát místním občanům zajímavou práci.

Největší pracovní zatížení mají lékaři. V současné době máme 6,66 úvazku v kolektivu stálých lékařů. Lékaři musejí kromě operativy a ambulancí zvládnout služby a příslužby po celých sedm dní v týdnu.

Průměrná měsíční mzda dosáhla v loňském roce 21.585 Kč po započtení nákladů na všechny služby, příslužby a přesčasy. Jsme tak i přes zmíněné značné vytížení lékařů a jejich vysokou odbornost mírně pod celorepublikovým průměrem.

Vedle léčebné a rehabilitační péče je v našem ústavu důležitá i vzdělávací činnost. Vystřídalo se u nás 50 stážistů, z toho 36 lékařů a 14 rehabilitačních pracovníků. Odvážejí si tak zkušenosti z naší práce do celé republiky. Bohatá je i naše přednášková činnost. Loni naši lékaři a sestry přednesli více než 60 příspěvků na různých sjezdech a seminářích, z toho jedna přednáška byla na světovém kongresu a dvě na kongresu evropském. Jsme rádi, že se

i tímto způsobem šíří dobré jméno našeho města.

Občany Vysokého nad Jizerou a okolí jsme pozvali na tradiční adventní koncert a v závěru roku jsme uspořádali besedu Když se řekne plastika s ukázkami nástrojů a materiálů používaných v našem ústavu.

Ve vztahu ke zřizovateli – městu Vysokému nad Jizerou – vítáme zahájení činnosti dozorců rady, do níž budou pravidelně docházet dva zastupitelé. Hospodaření zdravotnického zařízení je odlišné od účetnictví podnikatelských a jiných subjektů. Proto budeme rádi, že tito zastupitelé porozumí mechanismu financování zdravotnického zařízení a budou mít dostatek informací pro své kolegy.

*Ing. Marcela Škodová,
ředitelka ústavu*

OBČANSKÁ SDRUŽENÍ

Informace z členské schůze Občanského sdružení hradu Nístějky (OSHN)

Schůze se konala 5. dubna 2008 od 14.00 hodin v hospůdce Maříkov. Mezi řádné členy na ní byl jednohlasně přijat Jaroslav Pochop, který bude ještě oficiálně pasován, a jako čekatelé byli odsouhlaseni Kamil Kučera, Petr Kupka a Josef Sládek.

Na funkci jednatele rezignoval Mar-

tin Janda a této funkce se dočasně ujal Luboš Čmucha. Martin Janda zůstal členem výboru jako pomocník jednatele.

Předseda OSHN Ondřej Hájek informoval o jednání s archeology Mgr. Olgou Hartmanovou z Krkonošského muzea ve Vrchlabí a PhDr. Janem Prostředníkem, Ph.D., z Muzea Českého ráje v Turnově ohledně archeologického záchranného průzkumu na Nístějce, který by se měl provadět z důvodů nepovoleného archeologického průzkumu, hlavně v oblasti skalního příkopu, ale i na paláci a nádvoří, a vyvrácení několika stromů ve skalním příkopu a na druhém skalním bloku v okolí hradní lednice.

Mluvílo se také o jednání ohledně vybudování schodiště. Tato otázka se řešila v březnu s Ing. Marií Malcovou, vedoucí oddělení zemědělství a ochrany přírody Odboru rozvoje venkova, zemědělství a životního prostředí Krajského úřadu Libereckého kraje, a Bedřichem Čechem, lesním hospodářem a vysokým městským zastupitelem, přímo na Nístějce, ale zatím nebyla uzavřena. OSHN má předložit žádost Městskému zastupitelstvu ve Vysokém nad Jizerou a po souhlasu by snad bylo možné schodiště vybudovat.

Ing. Malcová má pro OSHN připravit velký informační panel a OSHN má zajistit nějaké kůly, stojany, na které by se tento panel připevnil.

Členové sdružení uvažují o pokusu získat sponzory.

V rámci vzdělávací činnosti sdružení by se v druhém srpnovém týdnu měl uskutečnit výlet na Českolipsko a

v rámci umělecké se připravuje pokračování hry o dobytí hradu lapky, včetně natáčení. Na scénáři pracuje Zdeněk Fišera, režie se asi ujme opět Jan Slavík ml.

OSHN se snaží o rozšíření pravomoci v souvislosti s provizorní správou Nístějky. Lesy ČR s městem zatím o ničem nejednají a OSHN hodlá navrhnout zastupitelstvu města, aby mu byla dána větší pravomoc v jednání jak s Ing. Marií Malcovou, tak se zástupci dalších institucí.

*Ze zápisu Luboše Čmucha,
hospodáře OSHN
a dočasného jednatele, zpracovala al*

ZE ŽIVOTA CÍRKVÍ

Církev československá husitská

Pout' do Škodějova

Uctění památky zakladatele a prvního patriarchy Církve československé ThDr. Karla Farského se bude letos konat v sobotu 14. června 2008 od 10 hodin ve Škodějově. Všichni poutníci jsou srdečně zváni.

Koncert a vernisáž

V sobotu 14. června 2008 v 15 hodin proběhne ve sboru ThDr. Karla Farského ve Vysokém nad Jizerou koncert při příležitosti zahájení výstavy duchovních a meditativních kreseb

Hany Brojové. Na koncertě vystoupí Iva Housová – zpěv, Jaroslav Hlůbe – housle a Jitka Krivánková – klavír.

Bohoslužby k výročí upálení mistra Jana Husa

Přijměte pozvání na bohoslužby k připomenutí si odkazu rektora Karlovy Univerzity, kněze a mučedníka Jana Husa, který se stal jedním ze symbolů české identity. Letos svátek připadá právě na neděli, proto jste zváni na bohoslužby 6. července 2008 do sboru ThDr. Karla Farského.

Mgr. Jaroslav Krivánek, farář

Co pro nás ještě dnes znamená osobnost Jana Husa?

Karel Čapek ve 30. letech minulého století napsal: „Snadno hlásáme: jsme národ Husův. Ale jsi ty, člověče, ty sám a osobně, člověk Husův? Víš o něm vůbec něco a zavazuje tě jeho věrnost poznání pravdy?“ Spisovatel již tehdy narážel na smutnou věc, že většina lidí se spokojí s všeobecně známými frázemi typu: Hus byl bojovník za pravdu, v Betlémské kapli kázal proti odpustkům a zbohatlé církvi a za to byl upálen 6. července 1415 na koncilu kostnickém. Tyto fragmenty ze školních lavic však nemohou posloužit jako dostatečný základ k alespoň zevrubnému seznámení se s jeho učením a osobností. Co tedy

opravdu víme o Husovi? A může tato osobnost z vrcholného středověku ještě oslovit člověka ze třetího tisíciletí?

Ještě donedávna Jan Hus rozděloval českou společnost na dva nesmířitelné tábory. Profesor Tomáš Halík se v jednom rozhlasovém rozhovoru svědčil, že když probíhala v televizi soutěž o největšího Čecha a on stanul před kamerami jako Husův advokát, dostal mnoho dopisů z obou táborů. Jedni psali, jak mohl jako vzdělaný katolický kněz hájit takového kacíře, a druzí se nevěřícně ptali, kde bere tu drzost, když Husa katolická církev zapudila, že se ho najednou on, katolický kněz, zastává.

I přes veliký posun v hodnocení Husovy postavy v církevních dějinách nadále přezívají ve společnosti černobílé pohledy. Je to možná způsobeno i tím, že přehodnocení Husova postavení probíhalo a nadále probíhá v odborných teologických kruzích a k naší škodě se o tom mnoho nepublikuje. Proto mohou být následující řádky pro mnohé zajímavým zjištěním.

Zesnulý papež Jan Pavel II. si jako citlivý Polák a Slovan již v 80. letech minulého století uvědomoval problematiku postavení Husa coby stále přítomné křivdy, která byla na českém národě spáchána katolickou církví. Možná také cítil jakousi dějinnou spoluzodpovědnost, neboť jediný, kdo se Husa v Kostnici zastal, byl teolog z Krakova. Proto Janu Pavlovi velice záleželo na tom, aby Hus přestal být klínem mezi českými křesťany. V tehdejších politických poměrech však mnoho pro své jižní sousedy udělat nemohl. Zlom přišel při papežově

památné první návštěvě Prahy v roce 1990, kdy vyslovil geniální myšlenku, aby Jan Hus nerozděloval církev, ale naopak aby je mohl začít sbližovat. Na tento papežův impuls byla zřízena husovská komise v ekumenickém složení s Františkem biskupem Radkovským a dále s předními evangelickými a husitskými odborníky s cílem studovat Husovu dobu, jeho život a dílo, dále zbavit Husa pozůstatku marxistické propagandy, která se v povědomí Čechů stále drží, rozkrývat dějinná fakta a dosáhnout tak pravdivého Husova obrazu, který může křesťany usmířit. Snaha husovské komise vyústila v roce 1993 v uspořádání symposia v Bayreuthu (SRN), kde vedle jiných kapacit vystoupil také Edward kardinál Cassidy a ve svém zásadním referátu vyzdvihl Husovu osobnost, jež stojí nad konfesemi, epochami a národy, a má tak velký potenciál smířit rozdělené křesťany nejen v Česku, ale i v Evropě, a to zejména v Německu, Švýcarsku a Holandsku. Symposium svým optimismem vytvořilo do následujících let příhodné klima pro další badatelskou práci, studium a interkonfesijní dialog na akademické půdě. Jan Pavel měl také velkou zásluhu na tom, že práce husovské komise byla korunována faktickou Husovou rehabilitací v samotném srdci katolické církve – ve Vatikánu, kde se konala konference o Husovi; na ní papež vůbec poprvé promluvil o mistru a rektorovi Karlovy Univerzity ne jako o kacíři, ale o reformátorovi církve a dokonce vyzval české katolíky k hledání nové cesty k Husově osobnosti.

Je na místě seznámit čtenáře se skutečností, že spor o Husa již není veden výlučně v rovině dogmatické a věroučné, kde se, jak sami katolíci odborníci uznávají, Hus přilíhl od učení církve neodchýlil. Celá kauza se dnes řeší spíše z pohledu kanonického práva a jeho pojetí ve středověku.

I přes veškeré dějinné spory, nejasnosti, Jiráskovo romantické zkreslení a politické interpretace můžeme spatřit českého kněze, učenice a věrného křesťana, který nás může inspirovat i dnes. Hus nám dává vzpomenout, že český lid nebyl v minulosti lidem ateistů či nihilistů, jako je tomu dnes, ale naopak byl velmi vnímavý vůči Božímu slovu. Hus nám připomíná, že český národ vyrostl na bohatých duchovních kořenech a že nebyl lhotejný k věcem Božím, že český lid upřímně prožíval situaci církve ve středověku, jak dokládá mohutná vlna, která se mezi našimi předky zvedla po Husově odsouzení. Stojí před námi horlivý ctitel Panny Marie a zároveň charismatická autorita, která dokázala ovlivnit spoustu svých současníků. A především si uchoval víru v Krista navzdory stavu Kristovy církve. Nevyžýval k rozdělení církve, nýbrž k její nápravě. Neustoupil ze svých myšlenek ani v situaci, kdy ho opustili vlivní přátelé, a v pokoře přijal rozsudek církve, kterou miloval a věrně jí sloužil.

*Dokončení příště
Mgr. Jaroslav Krivánek, farář*

ZPRÁVY Z MUZEA

Pozvánka na výstavy

Výstavní místnost v přízemí

„Proč bych já to pole voral, když mám doma pytel koral...“

výstava o návleku „koral“, tradiční domácí práci na Vysocku, a výrobě a použití foukaných perel: pomůcky k návleku i hotové výrobky z korálků a perliček včetně ukávek dovednosti žen z Vysokého nad Jizerou a okolí zabývajících se touto činností v současnosti – paní Jarmily Kadavé, Jaroslavy a Veroniky Markových a Květy Nedomlelové
17. 4. až 27. 7. 2008

Výstavní prostory v podkroví

Když dva dělají totéž ...

výstava obrazů manželů Jarmily a Jana Smetanových z Jesenného
20. 5. až 25. 7. 2008, vernisáž
v sobotu 24. 5. od 15.00 hodin

Jarmila Smetanová, narozená v roce 1946, a Jan Smetana, narozený v roce 1942, jsou absolventy sklářské školy v Železném Brodě, obor skleněné figurky, kde se vyučili pod výtvarným vedením profesora Jaroslava Brychty, profesora Miloslava Klingera a profesora Jana Novotného. Odborné dílny vedl tehdy pan učitel Ladislav Ouhrabka. Po absolvování školy nastoupili oba do národního podniku Železnobrodské sklo, kde byli zaměstnáni až do roku 1990. Poté založili soukromou dílnu, v níž vyrábějí

skleněné figurky dle vlastních návrhů. Manželé Smetanovi se malování věnují ve volném čase po celou dobu. Díky své profesi občas zachycují ve svých dílech i zvířata a postavy lidí, ale nejčastěji zobrazují přírodu, architekturu a květiny a s těmito jejich oblíbenými tématy se setkají i návštěvníci výstavy ve vysokém vlastivědném muzeu. K vidění jsou tu pohledy na Krkonoše, podkrkonošské chaloupky, různá zákoutí, květinová zátiší, ale i obrázky z cest do Alp, Jugoslávie, Holandska a Maroka a skleněný betlém. Z použitých technik převažuje olej, zastoupeny jsou také kolořovaná perokresba, perokresba, kresba tužkou, pastel, pastelky a fix, akvarel a akryl.

Jarmila i Jan jsou členy skupiny amatérských malířů v Semilech, se kterou pořádají společné výstavy v uvedeném městě, dále vystavovali v jihočeském Táboře a v Rajhradě u Brna. Jsou také členy výtvarného spolku v Nové Pace; spolu s dalšími jeho členy se každoročně zúčastňují několika malířských plenérů.

jjs + al

VÍTE, ŽE...

Šikovná Štěpánka

Štěpánka Skalská, žákyně druhé třídy vysoké základní školy, získala v březnu I. místo v kategorii nejmladších recitátorů v oblastní soutěži v Semilech s básničkou Pavla Šruta Paní koza. Koncem dubna se zúčastní-

la i krajské přehlídky těch nejlepších v dětské recitaci (ve své kategorii nesoutěžní) v Liberci.

Ivana Řehořová

Pamětní deska

Nová smaltovaná deska připomínající svým bílým textem na tmavě modrém podkladu místo ve Sklenářicích, na kterém asi kolem roku 1450 stávala sklářská huť, jež byla objevena při meziválečných výkopech pro vysoký vodovod a potvrzena v roce 1956 archeologickým průzkumem, byla dne 16. dubna 2008 instalována na kámen nedaleko kaple svatě Anny.

**ZDE BYLA ASI KOL. R. 1450
SKLÁŘSKÁ HUŤ,
POTVRZENÁ R. 1956 ARCHEOLOGY**

Původní deska z osmdesátých let minulého století, kdy byl pamětní kámen osazen, zmizela po zimě před více než třemi lety. Do té doby sice již byla mírně otlučená, ale stále čitelná. Nesla delší bíle orámovaný bílý nápis na světle modrém podkladu, kde vedle tvrzení, že v místě „byla ve středověku sklářská huť“, a datování jejího odkrytí archeology se uvádělo, že „Sklenařice od ní dostaly své jméno“. Na konci nápisu byl starý symbol skla, tedy „ležatá osmička“, z níž vespod vychází křížek, který naznačuje obtíže výroby skla, tím, že ji přirovnává

k nekonečnému kříži. Text nové cedulky byl zkrácen, především aby se omezily náklady, ale i proto, aby přesněji vystihoval současně historické poznání o sklárství na Vysocku. Na jednu stranu bývala huť občas omylem zaměňována s případnou sklářskou hutí vysokého skláře Nyclase Qweysera, zmiňovaného v pražském staroměstském knihovém zápise roku 1376, a naopak počátkem tohoto roku na výstavě ve vrchlabském muzeu se vyskytl pokus posunutí vzniku sklenářické sklárny až na samý počátek novověku, tedy do první poloviny šestnáctého století. Proto bylo na nové cedulce užito přesnější datování odkazující na závěry z výzkumů hutí, které již roku 1966 zveřejnila PhDr. Dagmar Hejdová. Jméno Sklenařice se vykládá jako „ves lidí sklenářových“, kdy sklenář a sklář bývají v dřívější češtině slovem zaměnitelným, ať pro výrobce skla, ať pro obchodníka se sklem. Předpokládá se, že na sklenářických pozemcích bylo postupně více stanovišť sklářských hutí a nelze tedy říci, že jméno vesnice, jež bylo doloženo teprve v šestnáctém století, pochází právě od skláře z hutí, která byla odborně prozkoumaná a označena památníkem.

Pořízení desky a její instalace se hradily z rozpočtu města.

Michal L. Jakl

Filipojakubské ohně

Pálení čarodějnic spojené s lampionovým průvodem a ohňostrojem

uspořádal i letos Městský úřad ve Vysokém nad Jizerou, a to 30. dubna.

Účastníci průvodu se řadili tradičně ve 20.00 hodin u Štekrů (čp. 253); sešlo se jich tam více než sto a na náměstí Dr. Karla Kramáře se k nim přidali další. Průvod prošel městem na sportovní hřišti za doprovodu dechové hudby vedené kapelníkem RNDr. Jiřím Jínou. Pod hřištěm se pak zanedlouho rozhořela hromada dříví s čarodějnicí a poblíž Marinkova kříže byly později odpáleny rakety. Přihlížely tomu i „opravdické“ čarodějničky.

Lidé si před hřištěm opékali párky, děti je i s pitím dostaly od města zdarma. Občerstvení se dalo zakoupit v kabinách TJ Vysoké nad Jizerou.

Filipojakubské ohně, hlídané hasiči, hořely i na dalších místech v okolí – například v lyžařském areálu Větrov pana Františka Matouška pod bufetem, v Tříči na Kamenci, ve Sklenařicích u koupaliště, v Jablonci nad Jizerou v Pilišťatech...

Pálení čarodějnic už dnes lidé nejspíš nevnímají jako ochranu před zlými silami a s popelem provádí magické obřady k zajištění úrody a plodnosti asi málokdo, je to však pěkný důvod sejít se a uvědomit si, že jaro zase přišlo.

Kalandra

Název KALANDRA mají Vysočtí spíš než s rodem ptáků z čeledi skřivnovitých spjatý s komorním sborem Základní umělecké školy Jablonec nad

Jizerou, který se u nás zatím naposledy představil v neděli 4. května 2008 odpoledne ve sboru ThDr. Karla Farského Církve československé husitské, a to ve složení Hana Friedlová, Iva Housová, Bára Jónová, Bára a Květa Kavánovy, Šárka Kubátová, Lída a Markéta Noskovy, Petra Šimůnková, Martin Brádle a Hynek Jína. Na koncertě zazněly písně lidové, spirituály i písně moderní. Sledněm, mladým paním a mládencům to zpívalo a hrálo opravdu jarně, krásně se poslouchala sóla a duet, suverénní byl klavírní doprovod Marušky Erlebachové a Jitky Křivánkové, a tak návštěvníci odcházeli příjemně naladěni, spokojeni, nadšení.

al

Cirkus Pacific

Jednou z mnoha zastávek při letošním putování cirkusu Pacific, plánovaném na sedm až osm měsíců, se ve středu 21. května stalo Vysoké nad Jizerou. V „cirkusplac“ se změnil prostor před hotelem Morava.

Diváky, kterých se i přes nevlídné počasí sešlo v šestou hodinu podvečerní opravdu hodně, přivítal milý malý klaun Bambino. Výkony s rotujícími talíři a dalšími předměty upoutalo duo Bambino, drezérka Vlasta předvedla schopnosti svých světců holubů – osmi anglických pávků, duo Versini se představilo různými balancemi se sklenicemi, pod šapitó se dále objevil Enrico se třemi cvičenými pejsky, velkého potlesku se dočkala i

šestiletá Anita – tanečnice s kruhy hoola hoop, klaun Bambino vytvořil ze čtyř dobrovolníků, chlapců a děvčat, most Pokémonů, zajímavé bylo také mexické rodeo dua Rasteli s lasem a noži. Po přestávce následovala přehlídka plazů. Raritou byla bílá krajta – takových albínů se v České republice nachází pouze několik kusů – a respekt budila krajta tygrovitá tmavá měřící 3 metry a vážící 40 kilogramů, která byla přechodně slepá, protože svlékala pokožku. Přímou strach šel ze zástupce největšího druhu hada na světě, jihoamerické anakondy velké, kterou jako jediný u nás představí právě cirkus Pacific – je dlouhá 5 metrů, má hmotnost 96 kilogramů a jednou za měsíc spolyká pět až šest živých králíků.

Poté ještě diváky pobavila drezérka Vlasta s dalšími pejsky, Nelou, Bárou a Madlou, a svým uměním v napětí uvedl fakír Ali Bej, který mimo jiné vrhal nože kolem „dobrovolníků“ z publika.

Cirkus Pacific, čítající deset lidí, osm pejsků, osm holubů a tři hady, patří rodině Novotných z Rostoklat nedaleko Prahy. Vystupují také v Polsku, na Slovensku, v Maďarsku a Německu.

Zhruba dvouhodinové představení mělo úroveň, pěkné byly také kostýmy vystupujících, nechyběla tombola a možnost koupit si tradiční občerstvení – cukrovou vatu, popcorn a lízátka – a vyfotit se s hady, takže diváci mohli být opravdu spokojeni.

al

Jedním z „dobrovolníků“ z publika, kteří se chtějí nechtíc zapojit do programu cirkusu Pacific, byl i vysoký lékařník PharmDr. Dalibor Ďurďa.

Foto Pehe

Výstavy dětských prací

Výstava prací žáků výtvarného oboru Základní umělecké školy Jablonec nad Jizerou, konkrétně dětí z Mateřské školy Vysoké nad Jizerou, která nese název Kreslíme už ve školce, se uskuteční od 29. května do 5. června 2008 ve vysoké mateřské škole. Přístupná je vždy od 10.00 do 15.30 hodin.

ooooo

Na 1. výstavu výtvarného oboru srovnávací zve všechny zájemce Základní umělecká škola (ZUŠ) Jablonec nad Jizerou a Základní škola Vysoké nad Jizerou. Práce dětí navštěvujících výsockou pobočku uvedené ZUŠ budou k vidění od 2. do 6. června 2008 mezi 12.00 a 15.30 hodinou ve školní družině vysoké základní školy.

al

ŠKOLNÍ OKÉNKO

MŠ

Co nového v mateřské škole

Letošní zima byla skoupá na sněh. Děti se těšily na zimní sporty, tradiční radovánky, stavění sněhuláků, naučily se písničky a básničky o sněhuláčkách, ale ani tato snaha sněhovou nadílku nepřinesla; na sněh jsme tentokrát čekali marně.

Zařídili jsme se proto po svém. Chlapci a děvčata si vytvořili každý svého sněhuláka nejen s učitelkami, ale také doma – výsledkem byla třída plná sněhuláků. Děti oslavily Vánoce, a to jak v mateřské škole (MŠ), tak v požární zbrojnici s důchodci. Leden v MŠ pak uběhl velice rychle. Pro předškoláky to je přelomový měsíc, v únoru se konává zápis do základní školy – letos odchází z mateřské školy 11 dětí.

V mateřské škole pořádáme různé akce, do kterých se zapojují děti, učitelky, paní kuchařka, paní uklízečka, rodiče. Děti si užily například karneval, který začal tanečním pásmem a

pokračoval představením masek a sou-
těžením.

Velikonoce jsme oslavili spolu s rodiči a libereckým klubem přátel přírody; děti vyráběly velikonoční dekorace a o těchto svátcích si vyprávěly.

Největším zážitkem byla ale návštěva místních hasičů, pánu Roberta Nesvadby, Zbyňka Lukeše a Martina

Hnyka. Ti dětem předvedli požární výstroj a výstroj, poučili je, jak postupovat při požáru, a seznámili s vyhlašovaním poplachu. Na závěr byla dětem předvedena nová Tatra T-148, kde si každé dítě mohlo sednout za volant a dobře si ji prohlédnout. Ještě jednou místním hasičům děkujeme a těšíme se na další spolupráci.

O tom, že v naší mateřské škole pracují samé ženy, ví asi každý, a proto hádejte, kdo je pro nás velkou oporou! O teplo se stará pan Jaroslav Hlůza a s údržbou školy pomáhají zaměstnanci MěÚ pánové Milan Junek, Čestmír Slavík a Martin Nesvadba. Opraví, co potřebujeme, starají se o zahradu. Nyní nám v celé mateřské škole natřeli barevně všechny vnitřní dveře. I jim mnohokrát děkujeme za pomoc.

V dubnu se uskutečnil zápis dětí do mateřské školy a jeho výsledek svědčí o tom, že od září budeme mít opět plno.

14

Do konce školního roku to uběhne velice rychle a nás ještě čeká spousta akcí. Jezdíme plavat do bazénu v Jilemnici, v květnu plánujeme výlet do Šťastné země a různá kulturní představení (divadla, koncerty, výstavy). V červnu nemůžeme zapomenout oslavit dětský den v mateřské škole a připravit tradiční rozloučení se školáky.

Přes prázdniny nás potom čeká přestavba kuchyně, která je již nutností.

Přejeme si, aby se u nás dětem stále líbilo a aby si od nás odnášely spousty hezkých zážitků.

Kolektiv MŠ

ZŠ

Zajímavé akce ve škole

Ve čtvrtek 27. března stál celé dopoledne na náměstí ve Vysokém obrněný transportér OT 64. Všichni žáci základní školy vyslechli odbornou přednášku spojenou s praktickou ukázkou činnosti a prohlédli si toto vozidlo zvenku i zevnitř. Pracovníci, kteří provozují v Trutnově dětský tábor MASH 4077, se věnovali dětem zdarma a zaujali nejen žáky ZŠ, ale i kolemjdoucí lidi.

Foto Michal L. Jakl

Ve středu 2. dubna čekalo ráno před školou na žáky překvapení – přijela svačtinová hlídka Ramy a rozdávala jim barevné plastové svačtinové krabičky; podmínkou získání byla svačina připravená doma. Tato celostátní akce se snažila přispět ke správným stravovacím návykům dětí. Žákům udělala radost dárkem a přítomností maskota.

Ve středu 16. dubna se opět uskutečnil v divadle Krakonoš koncert zdravotně postižených s názvem Patříme k sobě. Tato akce Podkrkonošské společnosti přátel dětí zdravotně postižených proběhla již pojeďenácté a ve Vysokém se stala tradicí. Letošní program byl velmi hezký a různorodý. Malé děti samozřejmě zaujala pohádka Mrazík, ale všichni obdivovali i další – například ukázky z Limonádového Joea, taneční vystoupení, skladbu pro bicí nástroje i zpěv s doprovodem kytary. Je úžasné, co tito lidé dokážou.

Charitativních akcí bylo víc: Sluníčkový den na podporu pěstounských rodin (Nadační fond Rozum a Cít – patronkou nadace je Nad'a Konvalinková), dále jsme podpořili veřejnou sbírku Fondu Sidus určenou nemocným dětem (zakoupení lékařských přístrojů) a odeslali jsme 67 kusů dioptrických brýlí, které po kontrole očních lékařů poputují do Středoafrické republiky, kde cena brýlí odpovídá průměrnému ročnímu platu.

Ve středu 16. dubna navštívili žáci 8. třídy Úřad práce v Semilech, kde se seznámili s nabídkou středních škol a učilišť a formou testu si ověřili, zda se orientují při volbě povolání správným

15

směrem. Zajímavé informace si žáci v tištěné podobě odnesli domů ke konzultaci s rodiči.

Ve středu 23. dubna v rámci prevence si žáci devátých tříd prohlédli budovu Policie ČR v Semilech, seznámili se s prací policie a dokonce se dostali i do cely předběžného zadržení.

Ve čtvrtek 24. dubna se žáci 6. až 9. třídy zúčastnili mezinárodního festivalu dokumentárních filmů o lidských právech Jeden svět 08 (pořadatelem je Člověk v tísni, o. p. s.) V rámci tohoto festivalu probíhaly speciální projekce pro školy, kde prostřednictvím vybraných dokumentárních filmů a následných debat jsou žáci upozorněni na aktuální témata současného světa, například rozvojové země, nedemokratické režimy, internet nebo neonacismus. Posledním tématem – neonacismem – se zabývá film Nazi Pop Stars dokumentaristy Jamese Quinna, který rok mapoval veřejná vystoupení i soukromý život čtrnáctiletých sester Lamb a Lynx Gaedeových, dvojčat, která otevřeně ve svých písních podporují neonacismus. Této projekce se zúčastnili žáci 2. stupně.

*Mgr. Drahoslava Nýdrlová,
ředitelka*

Veletrh dětské knihy

Na konci března se na libereckém výstavišti konal již 6. ročník Veletrhu dětské knihy. Je to jeden ze dvou světových podniků, které se věnují ryze dětským čtenářům.

Stejně jako v předchozích letech, i v tomto roce jsme se akce zúčastnili –

s žáky páté, šesté a zájemci ze sedmé a osmé třídy jsme se v pátek 28. března vypravili do Liberce.

Výlet jsme zahájili na scéně Naivního divadla, kde jsme v rámci doprovodného programu veletrhu zhlédli představení Postrach Paříže. Netradiční loutkové zpracování bylo pro některé děti nezvyklé, myslím si však, že poutavý příběh proradného lumpa, který chce ovládnout svět, žáky zaujal.

Z divadla jsme již zamířili na výstaviště. Tam měli žáci možnost vidět řadu zajímavých knih, časopisů a učebnic, které jsou v současné době na trhu. Kromě toho jsme navštívili dil-

ny, v nichž děti vytvářely drobné předměty, jež s knihami souvisejí. Někdo si vyrobil záložku, jiní se pokusili sepsat a nakreslit vlastní komiks či svázat malou knížku.

Všichni se také mohli zúčastnit ankety o nejlepší knihu veletrhu a věřte, že bylo z čeho vybírat.

Výlet se nám velmi vydařil i díky počasí, které nám přálo, a my doufáme, že dalšího, 7. ročníku se budeme moci opět zúčastnit.

Mgr. Lucie Burgermeisterová

Den Země

Největší význam Dne Země spočívá v tom, že umožňuje i té nejmenší organizaci a jednotlivcům zařadit svůj malý příspěvek k péči o životní prostředí do celostátního a celosvětového kontextu.

*Den Země v 1. třídě Základní školy
Vysoké nad Jizerou 22. 4. 2008*

*Jelikož nám počasí příliš neprálo,
zůstali jsme ve třídě.*

*Povídali jsme si, pracovali jsme
a nakonec si vše namalovali.*

Docela se nám to povedlo.

Mgr. Renata Bordeová, třídní učitelka

ISS

Španělští studenti ve Vysokém nad Jizerou

Možná že jste si v uplynulých týdnech všimli, že po našich ulicích se pohybovali mladí lidé, kteří hovořili nám až ne tak úplně známou řečí, španělsky. Tito studenti z automobilové školy, která je nedaleko města Zaragoza ve Španělsku, v Integrované střední škole ve Vysokém nad Jizerou a v mnoha dalších servisech v okolí, ale také ve Škodě Auto Vrchlabí vykonávali odbornou praxi. Ve spolupráci s naší školou, která tuto akci v rámci projektů Leonardo a Erasmus financovaných Evropskou unií organizovala, si tito studenti prověřili své schopnosti a prokázali znalosti a dovednosti, které se naučili ve své rodné zemi, poznali ale také jiný systém a organizaci práce.

Nutno říci, že všichni majitelé servisů, zaměstnanci vrchlabské Škodovky, ale i naši učitelé odborného výcviku nešetřili slovy chvály na španělské

chlapce, byli s nimi velice spokojeni. Jazykovou bariéru se snažili svou neustálou přítomností překonávat naši studenti obchodní akademie, komunikačním jazykem byla angličtina. Někdy bylo znát, že jak španělská, tak česká strana jsou ve stadiu studujících tento jazyk, o to bylo ale vzájemné dorozumívání a poznávání zajímavější a potvrdilo se, že mladí lidé se domluví vždy.

Vedle odborné praxe připravila škola pro španělské studenty řadu kulturně-společenských akcí včetně výletu na Ještěd a do Českého ráje a hosté se byli podívat i v Krkonoších, kde je nejvíce zaujal sníh, který je vzhledem k poloze jejich oblasti neobvyklý.

Studenti z Vysokého chtějí jet na oplátku do Španělska v rámci projektu Leonardo v příštím roce. Škola je totiž pilotní školou v rámci Libereckého kraje, připravuje jednak odborníky pro tahouna české ekonomiky – automobilový průmysl (např. koncem května se bude v areálu ISS otevírat nová autolakovna, která byla vybudována z Investičního fondu Libereckého kraje v celkových nákladech 30 milionů Kč), jednak odborníky pro ekonomicko-podnikatelskou sféru. Spolupráce se školami s podobným zaměřením, hlavně ze zemí Evropské unie, je tedy pro kvalitní práci ISS Vysoké nad Jizerou nezbytná.

Mgr. Pavel Vaněk, zástupce ředitelky pro teoretické vyučování

Z KULTURY

DIVADELNÍ KUKÁTKO

Jaro v divadle

Divadelní spolek Krakonoš ve Vysokém nad Jizerou se o velikonočních svátcích představil premiérou divadelní hry, v níž se k režii po několika letech vrátila paní Maruška Trunečková. K nastudování si vybrala situační frašku Michaela Frayna s názvem Číňani.

Inscenace nás zavedla na zaběhnutý, pravidelný večírek v bytě jednoho manželského páru. Posezení se zkomplikovalo tím, že se na ně nedopatřením dostavili i dva rozvádějící se manželé, ona navíc se svým novým partnerem. Hostitelé se pokoušeli oběma přítomnost druhého zatajit, což samozřejmě přineslo řadu nečekaných situací.

Z rozhovoru s režisérkou vyplynulo, že nácvik divadelní hry byl protkáán nadšením a láskou k divadlu. Všechny zúčastněné práce bavila a těšila, i když vypětí bylo značné. Hra se totiž nacvičila v rekordně rychlém čase a poslední tři týdny se zkoušelo denně.

Příjemná byla skutečnost, že se opět dobře zapojily i dvě mladé maminky – Lucie Preisslerová a Petra Ďoubalíková –, jejichž mateřstvím byla práce v divadle načas omezena. Oběma herecká práce slušela a předpokládám, že se budou divadlu nadále věnovat a později k němu přivedou i své děti.

Jiří Líbal a Martin Hnyk patří již řadu let ke stálícím na vysoké scéně a

své kvality potvrdili i v případě Číňanů. Výborným výkonem je doplnil Adam Bartoň.

Obecenstvo odcházelo spokojené, takže hlavní záměr pobavit naše diváky v době velikonočních svátků se podařilo. Přejeme si, aby Číňani sklízeli stejný úspěch v době zájezdových představení, která se chystají.

V sobotu 17. května 2008 v divadle Krakonoš vystoupil Divadelní spolek při Městském kulturním středisku v Červeném Kostelci s hrou Pauly Vogelové Nejstarší řemeslo v režii Jany Jančíkové. S červenokosteckým souborem jsme se podívali do New Yorku v době vlády prezidenta Reagana, kam byl zasazen tragikomický příběh pětice stárnoucích dam, prostitutek, jež se z finančních a zejména citových důvodů svého řemesla nechtějí vzdát. Zajímavý příběh a výborne herecké výkony přinesly salvy smíchu i chvilky smutku v divákově duši. Škoda jen, že divácká účast nebyla stejně velká jako kvalita představení.

V červnu se již s jarem začneme loučit, a před prázdninami vás pozveme ještě na několik akcí:

* Děti z recitačního kroužku vysoké městské knihovny připravují s paní Ivou Rehořovou vystoupení Milenci z bedny podle Ludvíka Aškenazyho, které uvedou 7. června 2008 v 19.00 hodin v divadle Krakonoš.

* Deváté třídy Základní školy Vysoké nad Jizerou se rozloučí vystoupe-

ním pro veřejnost 26. června 2008 v 19.00 hodin.

* Srdečně zveme také do Pohádkového parku na tradiční odpoledne pro děti, a to 29. června 2008 ve 14.00 hodin. Rádi uvítáme nejenom chlapce a děvčata, ale i jejich blízké.

Ing. Marcela Škodová

Rockoví křesťané

Naše pozizerské farnosti – Rokytnice nad Jizerou, Jablonec nad Jizerou, Poniklá a Harrachov – žijí aktivním mládežnickým životem. Kromě pravidelných „společ“ zkoušely pořádat párkrát něco většího. Nyní zakusily pod táhnutím Jirky Jíny opravdovou hudební akci – festival Springfest, tedy jarní přehlídku převážně rockových křesťanských skupin. Vstřícný postoj zástupců vysokého Divadelního spolku Krakonoš rozhodl a po pětíměsíční přípravě se 12. dubna 2008 v divadle Krakonoš ve Vysokém nad Jizerou sešlo 5 hudebních skupin.

Po uvítání páterem Ivo Kvapilem Springfest otevírá pražská skupina Zlatý voči. Hezké, harmonické písně, ihned plný parket a je tu první meziprogram, taneční vystoupení spole-

čerství mládeže Vavříneček z Jilemnice. Pokračuje košťálovský Strictly Commercial, též s vlastní tvorbou a překvapivě dvěma hosty. Na další střídání skupin je připravena efektní bu-

benická show Mr. Popelina, včetně ohně a elektrické rozbrušovačky. Rozbouřené publikum zdraví Šatlava až z Přibyslavi, to je zážitek! Všichni tančí

a po vystoupení jejich CD mizí z pultu pokladny. A to už pořadatelé připravují slosování vstupenek s hlavním tahákem – paraglidingovým seskokem z Lysé hory v Rokytnici nad Jizerou. Obecenstvo ještě ochutná koláčky maminek pořadatelů a přichází náchodský Timotej, dlouhé baladické písně vlastního stylu crossover. Večer

20

zakončuje Stopdepress ze Studenčce, amatéři hrající s obrovským nadšením, obecenstvo zpívá s nimi.

A je tu závěr, ještě uklidit sál, vše v klidu. Vyrovnání a debata s pořadatelem. Vše se vypilo, ale nikdo se neopil, to je ale dneska mládež! :-)

Jen více takových akcí!!!

Miroslav Jina

PS Více informací včetně fotodokumentace na www.springfest.wz.cz.

Ivo Vodseďálek „Balonář“

O Ivu Vodseďálkovi, známém básníkově, prozaikovi, výtvarníkovi a pilotovi balonů, už psal nespočet lidí – redaktori nejrozličnějších novin a časopisů, umělečtí kritici... Nejvýstižnější a s typickým nadhledem o něm ale pojednal jeho přítel Bohumil Hrabal: „Ivo Vodseďálek vytvořil za celý ten svůj pestrý život pět knih, zážitky a lyrická dojetí, gagy a sci-fi... A já ten Pentateuch Ivo Vodseďálka nazývám Magna Charta Libertatis, těch pět knih je snažící se nesnažení básníka, který si mohl dopřát ten luxus psát jen pro sebe a pro své přátele...“

Ivo Vodseďálek si mohl dopřát ten luxus vzdělání směřujícího téměř k polyhistorii a navíc s velkou vášní jezdil na lyžích a bruslil a plaval a vůbec s vášní se věnoval cestování a sportu... a ani neměl důvod být členem Charty 77... vždycky elegantně oblečený, s pestrou kravatou a přepý-

chovými botičkami, navštěvoval pražské lokality a byty a tam ochotným duším přednášel svoje básně, a tak posunul léta padesátá směrem až k té své existenci, existenciální situaci, kdy si mohl dopřát ten přepych a létat s cizinci svými balóny, vždyť přece nejen psát, ale i létat je tak snadné... A přitom dál obdivovat se sovětským plakátům a filmům, milovat dál ruské malíře, kteří nepodlehli kouzlu modernosti... a přitom dlouhé hodiny věnovat čtení bible i reklamních i politických sloganů a z takto vystříhaných textů sestavovat literární koláže...

Myslím, že všech těch pět knížek, které vydala Pražská imaginace, bude interesovat nejen historiky dějin literatury, ale i dějin pohybu lidského ducha doby, filozofie i sociologie, obzvláště recese a tuplem happeningu.“ (Citováno z 14. dílu Hrabalových sebraných spisů.)

Reč byla o knihách Zuřeni, Snění, Bloudění, Probouzení a Nalézání, které byly vydány v roce 1992 – oficiálně začal Ivo Vodseďálek publikovat až po revoluci, přestože psal už od přelomu čtyřicátých a padesátých let. V roce 2000 mu vyšel ještě Felixír života a v roce 2004 texty z padesátých let Dvě prosy. Výběry z jeho díla byly publikovány v angličtině, němčině, polštině, italštině, francouzštině, ruštině a finštině.

Přes padesát let tvoří i výtvarná díla a jeho lepené obrazy a umělecká keramika byly vystavovány v Mnichově, Augsburgu, Essenu, Krakově, Praze, Brně, Uherském Hradišti, Písku, Liberci, Olomouci a Vysokém nad Jizerou.

Ivo Vodseďálek se narodil v Praze (8. srpna 1931), a rodové kořeny má ve Vysokém nad Jizerou – pochází z větve Vodseďáleků Kubovčínů, jeho dědečkem byl vysoký rodák MUDr. František Vodseďálek. Po maturitě pracoval jako stavební dělník a montér, převážnou část života byl projektantem. Se svou ženou Janou založil Balon-klub Praha a byl jeho prvním předsedou. Jana se stala společně s Danielou Hlinkovou, první balonovou pilotkou v české historii.

Ivo Vodseďálek žil částečně v Praze a částečně ve Vysokém nad Jizerou, kde se aktivně zapojil do společenského života – mj. je předsedou občanského sdružení Vysoké poklady a vedl také redakční radu sborníku připraveného k 650. výročí první dochované písemné zmínky o Vysokém nad Jizerou coby městě.

A proč ten přehled o životě a tvorbě? To aby Vysočtí věděli, kdo je od 19. března 2008 jejich oficiálním spo-

al

Chvilě na louce

Slunce bělí kopretiny
chrpa mhouří modré oči
lehké chmýří sbírá vrabčák do periny
fialová stěbla vítr točí

Na dně lístku rosa zbyla
mochna mlčí
a louka v žáru slunce
cvrčí... cvrčí...

PhDr. Zdeňka Vaněčková

21

Z HISTORIE dávné i nedávné

Městská kronika

Rok 1933

3. část

Ve dnech 5. a 6. července byly uspořádány obvyklé oslavy mistra Jana Husa. Lampionový průvod s hudbou vyšel od sokolovny přes náměstí k vodárně a zpět. U busty legionáře Müllera položili legionáři věnec. U pomníku padlým promluvil farář čsl. církve Jan Kůrka a hudba zahrála státní hymnu. Následovala slavnostní řeč z balkonu divadelní budovy, kterou pronesl učitel Vladimír Pavlík. Zmínil se, že zdejší farář římskokatolické církve si nepřál, aby se oslavy konaly v blízkosti farní budovy, což vyvolalo mezi přítomnými reakci. Slavnostního průvodu se zúčastnilo mnoho set lidí. Návštěva byla početnější než minulá léta. Okolní obce byly četně zastoupeny členy hasičských jednot a Sokola v krojích. Druhý den probíhal promenádní koncert zdejšího městského sboru a večer slavnostní divadelní představení Jan Hus od Josefa Kajetána Tyla. Slavnost se konala pod protektorem městského zastupitelstva.

Stále chladné počasí ztěžuje senoseč. Dne 9. 7. nastává obrat k lepšímu.

Dne 10. 7. výroční trh velmi slabě navštívený.

Dne 19. 7. kolaudace plovárny okrašlovacího spolku.

Dne 23. 7. pořádal výbor pro uctění

památky spisovatele Antala Staška ve Vysokém a Stanovém otevření koutku Antala Staška ve vysokém vlastivědném muzeu a ve Stanovém na rodném statku odhalení pamětní desky od vysokého rodáka Aloise Háška. Mezi řečníky byl i profesor Zdeněk Nejedlý. Koutek byl odevzdán redaktorem Metodějem Metelkou předsedovi muzea Karlu Bartoníčkoví. Zúčastnili se i hasiči a sokolové v krojích, vysoké studentstvo, zástupci města a početné občanstvo.

Dne 26. 7. se rázem otepluje a koupaliště se oživuje 150 návštěvníky.

Dne 28. 7. shořel Noskův domek v Helkovicích.

Dne 6. 8. poutní slavnost za krásného počasí, množství návštěvníků a atrakcí. Nejvíce navštívená a prosperující byla šípková střelnice o ceny. Poutní zábava v divadle byla plně obsazená.

Dne 7. 8. pořádá studentstvo tradiční výlet ke koupališti s hudbou.

Dne 9. 8. hostuje v divadle soubor Akropolis z Prahy s hrou Spravedlnost je základem státu, početně navštívenou a sympaticky obecně přijatou.

Dne 12. 8. začínají žně, ale úroda je velmi slabá v důsledku nepříznivého počasí pro žito v době květu, zato brambor bude, zdá se, dost. Strhla se velká bouřka se silným lijavcem. V noci silný vítr zvrátil na poli všechny panáky. Nastalo ochlazení s větrem.

Dne 15. 8. pořádá osvětový sbor pod protektorem poslance Dr. Karla Kramáře slavnost položení kamene na cestě k Hradsku. Dopoledne koncert

na náměstí a odpoledne společný průvod s hudbou na místo slavnosti. Žuvový kámen byl přivezen z Nového Světa a byl na něm vyznačen nápis Dykova skála. Slavnostní řeč o Viktoru Dykovi přednesl vysoký rodák, ru Dykovi přednesl vysoký rodák, profesor obchodní akademie v Jablonci nad Nisou Josef Zeman. Uspořádání nebylo provedeno, jak by zasluhovalo, veřejnost nebyla informována a v sousedních obcích panoval názor, že slavnost se koná jen pro určité osoby. (Pozn.: To je těžká věc, protože V. D. byl v jedné straně velmi oslavován, v jiných nikoli.) Večer se konalo divadelní představení Dykova Ondřeje a draka. Před zahájením promluvil o díle generál Rudolf Medek. Přítomna byla i choť zemřelého básníka, paní Dyková, které byla odevzdána kytice. Návštěva v divadle byla velká.

V zahradě vily Dr. Kramáře došlo k přátelskému setkání nemocného básníka Machara s Dr. Kramářem. Setkání po 20 letech bylo velice dojemné a rozepsalo se o něm několik časopisů.

Dne 16. 8. došlo k zatčení zdejší porodní asistentky Anny Vrchovské, která byla ve svém povolání dobrá. Byla předvedena ke krajskému soudu v Jičíně. Zatčení vzbudilo rozruch v okolí a týkalo se případu ve Třinci (neuveďeno jakého).

Dne 22. 8. ustavena obecní sociální komise, kde zasedají Jaroslav Janda, truhlář (čp. 319), Josef Babec, správce továrny a prodejny Kramář a spol. (čp. 288), František Špika, truhlář (čp. 17), Josef Fučík, soustružník (čp. 204), Josef Vodseďálek, pekařský pomocník invalida (čp. 104), předseda Josef

Emilián Nečásek jako starosta města. Komise zkoumá seznamy přihlášek nezaměstnaných osob a podle nich přiděluje stravovací, mléčné a chlebové poukázky. Každý nezaměstnaný má vyhotovený legitimační lístek.

Letní hosté se ve stále chladnějším počasí rozjíždějí do svých domovů.

Dne 24. 8. uspořádal kroužek vysokých studentů loučení s prázdninami – sejkorový večírek s tancem v sokolovně. Tradiční večírky nacházejí oblibu zejména u pražských hostů.

Dne 27. 8. slavnost loučení s prázdninami uspořádal Sokol na cvičišti a s hudbou. Dětské hry a závody.

Akropolis se loučí posledním představením divadelní hry Milionářova dceruška za velmi pěkné návštěvy.

Od 1. 9. na zdejší škole působí opět ředitel Josef Vacek z Branné.

Žně ovsa v plném proudu.

Dne 3. 9. okresní organizace Národní demokracie podniká společný výlet na hory. Sokol se účastní společného výletu v krojích na Krkonoše, který podniká celá župa. Obě manifestace několika set lidí s projevem proti Hitlerovu hnutí v sousední Říši měly klidný průběh.

Dne 7. 9. se koná pohřeb vrchního pošt mistra v. v. a dlouholetého (26 let) starosty města Karla Schrötra na hřbitově. Účastnilo se mnoho přátel, veskeré místní spolky v krojích a členové městské rady a zastupitelstva.

Krásné počasí.

Dne 11. 9. výroční trh, slabě navštívený, obchody skoro žádné.

Od 25. 9. se provádí dehtový nátěr státní silnice přes město.

Dne 28. 9. se konala v sadě Zemské

školy hospodářské slavnost zasazení lípy významného politika Dr. Antonína Švehly. Velmi početná návštěva za slunného podzimního počasí. O životním díle Švehlově promluvil ministr národní obrany Bohumír Bradáč. Město bylo ozdobeno prapory, smíšený sbor Krakonoše a Vlastimily přednesl státní hymnu a ředitel školy Čeněk Ježek převzal Švehlovu lípu do opatrování země české. Slavnosti se zúčastnili také čtyři výrobci komunisté ze Zlaté Olešnice, kteří při slavnostní řeči ministra dělali poznámky a snažili se narušit klidný průběh. Když při státní hymně dva zůstali stát s čepicí na hlavě, rozhořčení občané, kteří do té doby provokaci přehlíželi, si to s komunisty na místě vypřádali. Zjištění byli Šimůnek a Dolenský. Zákrokem četnictva byl případ zlikvidován, komunisté však podali trestní oznámení pro ublížení na těle a řízení není skončeno. V noci z 27. 9. byly za městem na boudách a ve Sklenářicích namalovány komunistické nápisy – pryč s fašismem, pryč s válkou, pryč s Maryskem, ať žije sovětské Rusko.

*Pokračování příště
Ivana Řehořová*

Koryta

Není zas až tak vzdálená doba, kdy den „velkého prádla“ byl černou můrou pro celou rodinu. Večer prádlo namočit, ráno časně vstát, vymáchat z námoku, na valše v neckách odeprat a znovu vymáchat, dát vyvařit a potom v neckách na valše vyprat. Jen ty ruce jak vypadaly! Když bylo sluní-

ko, tak honem s prádlem na „blajch“, no a to vyprané a vybělené prádlo bylo potřeba vymáchat. A dobře, aby nezašedlo.

Pamatuji ještě dobu, kdy ve Vysokém nebyl vodovod a všechna voda se nosila do domácnosti z pumpy nebo z kašny. Vysoké nemá žádnou větší vodní plochu, jen dva pramínky na protilehlých svazích města. Ten jeden je pramen Tříčeského potoka a ten druhý Staroveského. A na nich byla v různých vzdálenostech postavena koryta. Velké betonové kádě, aby se v nich dobře máchaly i cíchy, u nich jednoduché stolky a lavička, aby bylo kam postavit koš nebo nůši s prádlem. Vypouštěcí otvor byl ve dně koryta, ale zátku mu většinou chyběla, a tak se ucpával kusem hadru. Běda, když se nějakým způsobem uvolnil, to se pak prádlo honilo taky po potoce.

Maminka chodila máchat ke korytu do Hlavatišťat. A chodilo se tam i v zimě, dokud koryta nezamrzla. Máchat se tam chodilo, i když už byl ve městě vodovod. To zase z důvodů, aby se ušetřilo na vodném. I když nevím, jestli ta dřina s mokřým prádlem na zádech v nůši stála za to. No, byla tenkrát jiná doba.

Mladí si ze všeho nejdříve do domácnosti obstarali pořádné necky a valchu. Byly sice různé kolébací a jiné ruční pračky, ale to byla dost drahá záležitost.

Dnes je samozřejmostí automatická pračka. A je to dobře. Já sama, když dám špinavé prádlo do pračky a jen tak občas se jdu podívat, jestli si spojojeně vrní, a když prádlo vyndám pěkně čisté a vyždímané, jsem ráda, že

dnešní mladí už ty necky a valchu vidí jenom v muzeu.

Anna Čeřovská

Zážitky z houbaření

Otevřelo se jaro a skalní houbaři už jistě nacházejí první letošní houby. My jsme bývali také horliví houbaři a já jsem chodila do lesa docela ráda i sama. Vybavují se mi v této souvislosti různé zážitky.

Například jednou jsem uslyšela takové zvláštní mručení a brumláni. A tu se z křoví vynořil tehdejší nesvéprávný vysoký občan (snad se jmenoval Kokoška). I když jsem věděla, že se říká, že je neškodný, přece jsem raději seběhla na plovárnu mezi lidi. Tento člověk stále polohlasitě huboval a něco si brumlal.

Po mnoha letech téměř na stejném místě se přede mnou objevil jeden ze synů Machačkových, z dnes již zbouraného statku ve Staroveské ulici. Držel v ruce sekeru. Říkalo se o něm, že je trochu zvláštní. Velice jsem se lekla a pomalu jsem couvala k cestě. Tam už přicházeli další houbaři. Na plovárně jsem se dozvěděla, že tento mladík tam denně chodí a sekerou vždy naseká nějaké rošty na ohniště. Plovárna se mu v pozdější době stala osudnou. Utopil se tam. Zda uklouzl a spadl do vody, nebo zda dobrovolně ukončil svůj smutný život, se asi nespátalo.

Jak už jsem uvedla, my, celá rodina, jsme chodili na houby rádi a často. Jednou manžel rozhodl, že odpoledne zase vyrazíme. Ale náš syn – puberták

– měl s kamarády smluven fotbal, proto odmítl jít. Ale otec nepovolil. Pepík měl delší „proslov“, pak nadmul „ústečka“ a celou cestu s námi nekomunikoval. A v této „pohodové“ náladě jsme došli do lesa. My dva s manželem jsme nacházeli hodně hub, rostlo jich tenkrát tolik asi jako loni na podzim. Jen Pepík, přestože byl výborný houbař a vždy našel, měl tašku stále prázdnou. Bylo mi to divné, a tak jsem se zeptala: „Ty dnes nemáš štěstí na houby, vid?“ A tu on mi hrdě odpověděl: „Já jsem viděl tolik hub, ale všechny jsem překračoval, když nesmím na fotbal.“ To už jsem nevydržela a zařvala jsem: „Táto, prosím tě, pusť ho na ten fotbal, než mu jednu vlepím!“ Otec povolil, Pepík odběhl a za chvíli přinesl v tašce krásné houby. A pak šťasten utíkal na hřiště.

Bylo už k podzimu a s manželem jsme jeli autem na houby k Jilmu. Na stráni se mi smekla noha a já jsem se probořila do malé prohlubinky. Tam však byla v zemi vosí baň a tu jsem prošlápla. Rozzuřené vosy vyletovaly, já jsem utíkala k autu a volala manžela na pomoc, protože některé letěly za mnou. Naštěstí jsem měla větrovku s dlouhými rukávy a dlouhé kalhoty, ale vosy se vyřádily na mé hlavě a rukou. Manžel vosy odháněl, ale přesto jsem dostala několik žihadel do hlavy, kde to sice neoteklo, ale dlouho bolelo. Obličej jsem naštěstí uchránila, ale ruce jsem měla opuchlé od prstů po zápěstí tak, že jsem několik dní neudržela ani tužku.

Od mládí jsem kamarádila s Věrkou Heřmanskou, později akademickou

grafičkou. Patřil jim dům s podloubím na náměstí (dnes prodejna Jednoty). Byla to výborná houbička, od svého otce znala mnoho druhů jedlých hub a dovedla z nich připravit velice chutné speciality, na které nás často se svým manželem, akademickým malířem Menčíkem, zvali. Jednou, při návratu z lesa, jsme na náměstí potkali paní Bartoníčkovou mladší z hotelu. Ta se podívala Věre na houby a v žertu řekla: „Tak vám bych, paní Heřmanová, na ty vaše prašivky nepůjčila ani kastról!“

A závěrem – tolik jsme se nachodili do lesů, ale nikdy jsem neviděla zmiji.

Miloslava Hausmannová

CESTUJI, CESTUJEŠ, CESTUJEME

Život v Kanadě 1. část

Pokud člověk navštíví nějakou cizí zemi jenom na krátké období dovolené – týden či čtrnáct dní, pak jsou jeho zážitky většinou ovlivněny tím, že chtěl spoustu věcí vidět a navštívit a zažít a vybírá si k tomu místa, která svědčí jeho naturelu. Pídí se po historických památkách nebo leží na pláži a pak ještě týden po návratu ze všeho vyklepává plážový písek, prohlíží fotky...

Něco jiného je, když v té cizí zemi začne žít. Normálně, každodenně. Snídá, nakupuje, pere, vaří, uklízí a ne-

musí běhat s fotoaparátom na krku a la turista a pohybovat se stylem „nalevo vidíte..., napravo vidíte...“. Těžko říci, jestli je to horší, nebo lepší – je to prostě jiné. Pokud si před vstupem do své vyvolené země nasadil růžové brýle, pak je většinou časem odloží a ono „turistovo nadšení“ vystřídá opravdové poznávání, realita.

Ve své „kanadské realitě“ v Calgary žiji již rok a své růžové brýle jsem ještě odložit nemusela, protože moje realita se velmi podobá mým snům. Příroda bere dech, lidé se usmívají, navzdory všem svým problémům, které si ale pomáhají řešit. Je mi tu dobře. Je zvláštní, že se to téměř bojím napsat. Je mnohem jednodušší psát kriticky, nadávat na věci, rozčítovat se – ale já mám stále silnější dojem, že jsem tohle nechala daleko, na jiné straně oceánu, v jiném světě. Pokud je některému čtenáři hořko z mé věty, že je mi dobře, ať se na mě nezlíbí.

Bojovala jsem o tenhle sen a spokojenost devět měsíců s neskutečným papírováním a byrokracií, která v Čechách vládne. Když jsem pak měla jít na úřad tady, měla jsem sucho v ústech a potily se mi dlaně. Leč tu se vše řeší s úsměvem, s ochotou a vstřícností, která je odzbrojující. Samozřejmě že je člověk vycvičený a v pozoru a všechny důležité doklady předkládá pomalu bez vyzvání, což zde některé úředníky překvapuje. Sociální pojištění a číslo jsem měla během deseti minut a téměř jsem se bála, že se přece někde ten problém vyskytnout musí – a ono ne! Řidičský průkaz, který jsem si udělala během svého pobytu v Texasu, mi tu byl za 15

minut převeden na řidičské oprávnění Alberta.

Dál budu psát o tom, co mi zde přijde jako dobrý nápad, co se mi tu líbí a co by mohlo eventuálně někoho inspirovat.

Oblast, která mi je profesně nejbližší, je školství a škola vůbec. Starám se tu o dvě nadané holčičky, sedmi- a devítiletou, které dopoledne navštěvují „francouzskou větev“ základní školy, tedy školu, kde veškerá výuka probíhá ve francouzštině. Doma spolu vše probereme znovu v angličtině. Tato škola je zvláštní v mnoha směrech, nestandardní, a způsob, jakým pracuje se svými studenty, tudíž není možné považovat za běžný v celé Kanadě. Seznámila jsem se s ní hned druhý den po přiletu, kdy sice začínaly prázdniny, ale rodiče žáčků se sešli na školním dvoře – motýčky, lopaty a svačiny s sebou – a společnými silami upravovali školní pozemek a hřiště, sázeli keře, stromy, dělali lavičky, protože škola je přece místo, kde jejich děti tráví většinu dne a provozují mimoškolní aktivity, tak aby to měly hezké. Jedna maminka, zahradní architektka, věnovala svůj „volný čas“ přípravě plánů a díky ní a skupině dalších maminek po zhruba třech letech příprav, průzkumu veřejného mínění, plánování, zeměměřičských propočtů a prací, které opět bezplatně a ve volném čase poskytl tatínek mých svěřenkyň, se na školním pozemku objevil minitraktor dalšího tatínka a koplo se do hlíny. Děti nám pomáhaly, takže si také zároveň dávají pozor, aby jim to nikdo neničil a nekazil. Připadala jsem si jak Alenka v říši divů, protože ti rodiče

nečekali na dotace a firmu, ale jednali sami. A to byl teprve začátek.

Pokračování příště
Daniela Hejralová

SPORT

Cyklo klub Vysoké

V letošním roce se náš oddíl rozrostl o velké množství mladých cyklistů, a tak na čtvrtetní vyjížděky vyrazíme opravdu v hojném počtu, až 29 lidí.

Od 7. do 11. května 2008 12 cyklistů – větších dětí v doprovodu dospělých Martina Šikoly, Karla Burgermeistera a Gunnara Havla – absolvovalo každoroční jarní soustředění, tentokrát v Malých Karpatech v chatě Cementárka. Počasí nám přálo, a tak jsme v náročných terénech najezdili přes 200 kilometrů, nejdelší etapa měřila 60 kilometrů.

Plánovanou akcí je Pearl iZUMi Vysoký MTB maraton, který se uskuteční v sobotu 28. června v okolí Vysokého nad Jizerou. Hlavní trať měří 84 nebo 42 kilometrů. Start bude v 10.00 hodin na vysokém náměstí, cíl ve Ski areálu Šachty. Ve 14.00 hodin bude start žákovských kategorií pod restaurací Šachty, kde se uskuteční veškerá prezence. Současně bude probíhat Vysoké cyklotoulání, což je 1. ročník cykloturistické akce, kdy se pojedje po trase z Vysokého až na vrchol Jizerských hor Smrk nebo po kratší na Bukovec a zpět. Vše je na stránkách www.cyklovysoke.cz. V prostorách pod restaurací Šachty bude

probíhat také taneční zábava pod širým nebem za doprovodu skupiny Naboso, součástí bude samozřejmě bohatá tombola a občerstvení včetně grilování a piva Svijany, a to od 19.00 hodin.

Další naší oblíbenou akcí je Vysoká časovka, která se uskuteční v neděli 27. července z Cimbálu na náměstí ve Vysokém, start v 10.00 hodin u hospody Křemílek. I tady zveme na hojné občerstvení na náměstí v cíli.

Za Cyklo klub Vysoké Gunnar Havel

KČT

Zájezd do oblasti Kokořinska 3. května 2008

Odjezd autobusem v 6.30 hodin z náměstí směrem Turnov – Mladá Boleslav – Doksy – Dubá. Dále už jen pěšky po trase dlouhé 25 km: Zakšín – Pustý zámek – Panenský hřeben – Nedvězí (458 m, vrchol plný krásných výhledů, malá svačina z vlastních zásob) – Střezivojice – Kosteletky – Skalní město – Zbrázdný vrch – Komorná – Olešno – restaurace Ráj – Vojtěchov – Pokličky. Zde se dělíme na dvě skupiny. Jedna jde na hrad Kokořín, druhá pokračuje nejzajímavější partií Mšenských skal do Mšena. Zde se všichni scházíme k závěru naší akce. Po dobrém občerstvení v příjemné místní restauraci usedáme do autobusu a uháníme k domovu. Závěr: krásně prožitý den v krásné přírodě. Účast 40 příznivců turistiky.

Jiří Líbal

28

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Diamantová svatba

Dne 3. 4. 2008 uplynulo 60 let od sňatku **Hany**, rozené Bouzkové z Vysokého nad Jizerou, a **Josefa Pocho-pových** z Benecka.

*Do dalších let přejeme
hodně zdraví a štěstí!*

Životní jubilea

Vysoké nad Jizerou

Jaroslav Zeman 78 let
Anna Zemanová 76 let
Miloslava Bucharová 70 let
Ludmila Hnyková 86 let
Václav Hladík 87 let
František Víťamväs 71 let
František Knížek 76 let
Jaroslav Petruška 71 let
Jan Nedomlel 82 let
Květa Nedomlelová 76 let
Žofie Zitová 81 let
Helena Pičmanová 70 let
Oldřiška Poláková 83 let
RSDr. Čestmír Sládek 81 let
Josef Rón 82 let
Milena Mercová 77 let
Jarmila Hladíková 82 let
Věra Kučerová 78 let
Jiřina Ďoubalíková 85 let
JUDr. Václav Lukáš 96 let
Petr Nečásek 79 let
Olga Šaldová 74 let
Bohumil Martínek 89 let

Helkovice

Jaroslav Nosek 80 let
Marie Nosková 73 let

Horní Tříč

Anna Lukšová 94 let
Alžběta Vodseďálková 92 let
Jarmila Ederová 80 let
František Kubečka 71 let

Sklenařice

Josef Metelka 75 let
Anna Rydvalová 83 let

Stará Ves

Jana Štěpánková 75 let
Marta Čermáková 74 let

Dne 13. února 2008 oslavila 89 let paní **Marta Bartoňová** z Horní Tříče. Její jméno se vloni neobjevilo ve společenské rubrice Větrníku mezi oslavení, protože zmizelo z evidence, když paní Marta změnila trvalé bydliště a odstěhovala se k synovi do Bělé pod Bezdězem. Její sousedé, přátelé a známí však na ni nezapomněli, a tak jí ještě jednou – prostřednictvím vysokého městského zpravodaje – přejí všechno, všechno nejlepší, zejména hodně zdraví, lásky a pohody!

Dne 23. května 2008 oslavila 80 let paní **Jarmila Benešová**.

Přejeme vše nejlepší do dalších let na chalupě ve Vysokém nad Jizerou!

Syn Ivo s rodinou

Všem jubilantům blahopřejeme!

Úmrtí

Dne 5. 4. 2008 zemřela v Liberci ve věku 75 let paní **Eva Žemlová**, rozená Ďoubalíková z Vysokého nad Jizerou – dcera Josefa Ďoubalíka, která své rodné město navštěvovala a pořád o ně projevovala zájem.

Dne 30. 4. 2008 zemřel pan **Zdeněk Skrbek** z Vysokého nad Jizerou ve věku 63 let.

Dne 13. 5. 2008 zemřel pan **Miloslav Hartych** z Vysokého nad Jizerou ve věku 83 let.

Dne 17. 5. 2008 zemřel pan **Stanislav Kvarda** z Vysokého nad Jizerou ve věku 84 let.

Dne 20. 5. 2008 zemřela ve věku 82 let paní **Štefánia Poloprutská**, rozená Šefarová, která po druhé světové válce až do roku 1948 pracovala jako uklízečka ve vysoké nemocnici.

Dne 29. 5. 2008 zemřel v Turnově ve věku nedožitých 66 let pan **Ing. Jiří Nečásek**, příslotkem **Kudeř**, původem z Vysokého nad Jizerou, který žil dlouhá léta v Jenišovicích v okrese Jablonec nad Nisou.

29

Dne 29. dubna 2008 zemřel v Břeclavi ve věku 83 let pan **Ing. Milan Dufek**, který měl rodové kořeny ve Stanově a kterého, přestože dlouhá léta žil v zahraničí a nakonec svůj domov našel na jižní Moravě v Mikulově, nikdy neopustila láska k Vysocku. Neproklamoval ji, ale prakticky dokazoval – byl to velkorysý mecenáš v oblasti kultury, štedrý, noblesní a skromný milý pán, jenž těm, kteří ho znali, bude chybět především jako člověk.

Vždy na něho budou s úctou a díky vzpomínat přátelé z vysockého muzea, divadelního spolku a Vysockých pokladů

Všem pozůstalým vyjadřujeme upřímnou soustrast.

Poděkování

Děkujeme všem přátelům a známým za osobní účast na posledním rozloučení s panem Zdeňkem Skrbkem 9. května 2008 v Semilech, za květinové dary a za všechna vyjádření soustrasti.

Rodina

30

Diamantová svatba

Obdivuhodné manželství. Tak označili dosavadní společný život Hany a Josefa Pochopových jejich děti, vnoučata a pravnoučata. A jistě tím neměli na mysli pouze délku trvání tohoto svazku, i když i ta je samozřejmě úctyhodná – slečna Hana Bouzková a pan Josef Pochop měli svatbu 3. dubna 1948, tedy před šedesáti lety, ve

Vysokém nad Jizerou, rodišti nevěsty.

Paní Hanka se ke svému vysockému původu dodnes hrdě hlásí. Je z pěti dětí, s rodiči a sourozenci bydleli v čp. 289; tatínek František byl známý bačkorář a muzikant. Citový vztah k Vysockému má i pan Josef – v roce 1942 se stalo jeho prvním působištěm coby učitele. Když tehdy sháněl ubytování, starosta města Vojtěch Pohanek mu doporučil podnájem u Bouzkových, kteří pronajímali pokojíček

v patře. Mladý pan Pochop se načas stal i učitelem Hanky, to když oнемocněl jeho kolega Rudolf Valenta. Jejich kolegyní byla například i Ludmila Hnyková, která Hanku také učila. Pan Josef ve Vysokém působil tři čtvrtě roku, pak byl totálně nasazen do Chrástavy. V roce 1945 se přijel podívat na rodiče Hany a hlavně na jejího bratra Jaromíra, s kterým kamarádil. Přijel za nimi ještě jednou dvakrát, pak už ho zajímala především Hanka; začali spolu chodit, když jí bylo šestnáct let.

Známost vyvrcholila svatbou. Obřad se uskutečnil v kostele svaté Kateřiny, oddávajícím byl farář Alois Liehmann. Novomanželům to velmi slušelo, jak je vidět i na fotografii z tanvaldského ateliéru pana Zemana, přítele tatínka paní Hany, kam zajeli hned po obřadu. Svatební hostinu pro asi dvacet lidí připravili doma u Bouzků, museli si ale půjčit nějaké židle, stoly a talíře i přebory – vstříc jim v tom vyšel hostinský pan Kašák.

Po svatbě nastoupil pan Josef na půl roku na vojnu a po návratu začal od října vést jednotřídku na Benecku. Celých čtyřicet čtyři let působil jako ředitel benecké školy a Pochopovi i se svými dvěma dětmi, které se jim postupně narodily, bydleli celý čas přímo v budově školy. Pořád žijí na Benecku, šestnáctým rokem v domku po rodičích pana Josefa. Původně to byla roubenka, kterou tatínek pana Pochopa přestavěl v roce 1959.

Paní Hanka se učila šít u slečen Anny a Bódy Skrbkových, takže nikdy neměla problém vytvořit si něco hezkého na sebe a tato dovednost se jí

hodila i později, když měla dceru a syna. Několik let strávila v domácnosti a v roce 1959, když holčičce bylo deset, přijala zaměstnání, které tehdy nikdo nechtěl vykonávat – na benecké poště pracovala u telefonu. Ve spojích dělala celkem pětadvacet let – mimo jiné sedm let prodávala ve stánku Poštovní novinové služby (PNS), nějaký čas pracovala v Jilemnici na poště a poslední čtyři roky před důchodem působila u dodací služby PNS v Semilech, kam také dojížděla. Čtenářům Větníku se jméno paní Hany nejspíš vybaví i v souvislosti s krátkými, převážně veselými – jak to odpovídá jejímu naturelu – příhodami z mládí, kterými přispívala do rubriky Z historie dávné i nedávné.

K výročí se devětaosmdesátileté paní Hance a šestaosmdesátiletému panu Josefovi dostalo poděkování a přání od dětí, šesti vnoučat a stejně tolika pravnoučat. Krásné svatební chvíle zpřed šedesáti let si manželé Pochopovi připomněli ve společnosti svých blízkých a přátel letos 5. dubna při „diamantovém“ obřadu v hornoštěpanickém kostele a při hostině v hotelu Panorama na Benecku.

Paní Hance i jejímu „tatičkovi“, panu Josefovi, přeji hodně, hodně zdraví, lásky, radosti a pohody. Ať je jim spolu dobře jako doposud a ať jejich vztah ještě dlouhá léta všichni obdivují!

al

31